

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Over The Rhine

Saturday 31 Oct 2015

Een lang gekoesterde wens van het In the Woods team, Over the Rhine, maakt zijn debuut bij ons. Dit duo lijkt harmony vocals uit gevonden te hebben. Het echtpaar Karin Bergquist en Linford Detweiler uit Ohio vormt de basis van Over the Rhine. De naam van de band komt van de wijk Over-the-Rhine in Cincinnati, waar de band in het voorjaar van 1989 is ontstaan. In 1991 kwam het eerste album Till We Have Faces (vernoemd naar een roman van C.S. Lewis) uit. De band was toen nog een viertal, samen met gitarist Ric Hordinski en drummer Brian Kelley, maar heeft in verschillende samenstellingen albums opgenomen en getoerd. De band speelde in het voorprogramma van Bob Dylan en heeft getoerd met de Cowboy Junkies.

Autumn leaves

Het beeld wat ons op dit moment door de natuur wordt voorgeschoteld. Kleurrijk, sfeervol en gevarieerd, zou als metafoor kunnen dienen voor het optreden van Over The Rhine. Een sympathiek echtpaar wat al jaren samen werkt en de klappen van de zweep goed kent. Niet dat ze met deze bak aan ervaring niet enigszins gespannen waren voor een terug keer in Nederland na acht lange jaren. Een terugkeer die beloond werd met op verschillende plekken een uitverkocht huis. De volle bak bestond uit de “usual suspects” aangevuld met hardcore fans door de jaren heen. Dit werd duidelijk toen Lindford tijdens het stemmen van de gitaar door Karen aan de zaal vroeg tot hoe lang terug mensen al fan waren en hen volgden. Op zijn vraag gingen er vele

handen omhoog. Het is een niet onbekend fenomeen voor In the Woods dat buitenlandse gasten komen voor een show. We hebben ze uit Finland gehad. Maar het blijft toch bijzonder. Deze keer waren er twee dames uit Noord-Ierland speciaal over gekomen. Die hun ervaring beschreven als; “ Being in Heaven”, en als mensen uit Noord Ierland dat zeggen dan weet je dat het klopt.

Karen en Lindford waren feilloos op elkaar ingespeeld op zowel verschillende gitaren, waarvan de antieke tenor gitaar van Karen extra vermelding verdiend, als de prachtig samenvloeiende stemmen in close harmonies, vaak gelardeerd met uitwaaierende piano klanken. De piano kreeg nog een extra vermelding van Karen, ze vertelde dat ze gek waren op piano's die geleefd hadden, instrumenten met een hart. Ze waren nog wat aan het zoeken hoe lang intro's konden zijn alvorens het publiek zich zou gaan vervelen. Iets wat bij optredens in de USA vaak het geval is. Gelukkig waren ze er al snel van overtuigd dat men hier graag luistert. Anders hadden we het hilarische verhaal gemist ter introductie van de song: “Only God Can Save Us”. Geschreven naar aanleiding van het verblijf van Karen haar moeder in een verpleeghuis. Deze voormalige verpleegster die af en toe onbedoeld de leiding over neemt van de dienstdoende verplegers, noemt zich zelf “A mean woman”. In ieder geval stelt de kennis van haar oude beroep haar in staat om alle medicijnkasten open te breken en zich zelf te voorzien van de nodige pretpillen. Of ze er in handelt, wist Karen niet zeker. Maar ze had recht op haar pleziertje want een andere persoon kreeg elke vrijdagavond wat biertjes van haar zoon, oogluikend toe gestaan door het verplegend personeel. Deze dame altijd vergezeld van haar knuffel, daar kon je zaterdag ochtend maar beter uit de buurt blijven. Dan werd de knuffel ingezet als wapen om mensen van zich af te slaan, omdat haar humeur door een stevige kater niet al te best was. Karen haar observaties getuigen van haar vermogen om zowel verdriet en tegelijkertijd de humor te kunnen zien in een dergelijke setting met mensen die allemaal aan het eind van hun leven zijn. Een echte songwriter is in staat om deze observaties ook nog eens in een paar regels in een song samen te vatten. De song titel was een uitspraak van een bewoner die de hele dag black gospels zong of neuriede. In dat laatste genre wist Karen overigens ook van wanten als ze met de ogen dicht diep uit haar keel vol passie aan het zingen was. Een eenvoudige doek om de gitaar veranderde het in een percussie instrument en gaf zo een extra dimensie aan de song. Een andere song die geschreven was met Tin Pan Alley in gedachten resulteerde in iets waar Cole Porter zich niet voor zou schamen. Het nummer was één van de momenten waar het echtpaar ook een kijkje gaf in de relatie en wat het betekent om zo lang te toeren en samen te zijn. Toen ze Lindford ontmoette praatte hij amper en nu wel eens te veel. Op speelse wijze zette Karen de toon in deze observaties. Ze hadden inmiddels een heel scala aan “Honeymoon jokes” verzameld maar wisten niet of die altijd zouden overkomen bij het publiek. Gezien de culturele verschillen met de USA. Maar het was een thema wat leidde tot het uitzoeken samen met het publiek en ook nog in de kleedkamer over het juiste Nederlandse woord. Er werd gekozen voor “Wittebroodsweken”, in plaats van “Huwelijksreis”. Dit woord werd mooi vervlochten in een van de intro's door Karen. In kleedkamer hadden ze een hoop lol gehad over de verschillende streekromans die de muren vullen en hadden de meest “corny ones” op foto vastgelegd allemaal in het kader van hun: “Project Honeymoon Jokes”.

Nu de moeder van Karen goed verzorgd wordt is er wat betreft Lindford en Karen geen reden om pas weer over acht jaar terug te keren. Gezien de reacties van het publiek en wat ons betreft is er ook geen enkele reden. Een sympathiek echtpaar met gevoel voor humor, actief in projecten om kunst te promoten en mensen met trauma's te helpen (The Barn Project) en muzikaal magisch die wil je gewoon terug zien. Op deze Halloween nacht

waren de kwade geesten op de vlucht geslagen. We hadden er geen snoep voor nodig. De schoonheid van de muziek deed zijn werk.

1. Meet Me At The End Of The World [Karen Bergquist]

2.Scared Ground

3.Gonna Let My Soul Catch My Body

4.Earthbound Love Song [Linford Detweiler]

5.I'd Want You

6.Suitcase

7.Born

8.Drunkard's Prayer

1.The Laugh Of Recognition [Karen Bergquist]

2.Let It Fall [Linford Detweiler/Melanie Ciccone]

3.Only God Can Save Us Now [Karen Bergquist]

4.I Want You To Be My Love

5.Trouble [Karen Bergquist]

6.All My Favorite People [Linford Detweiler]

7.Latter Days [Linford Detweiler]

8.All I Need Is Everything

All tracks by Karen Bergquist/Linford Detweiler except where noted

Karen Bergquist|vocals, acoustic guitar, tenor guitar, percussion

Linford Detweiler|vocals, piano, acoustic guitar

www.overtherhine.com